

lijks functioneren treedt op bij 13% van de vrouwen en kan boven de leeftijd van 60 jaar oplopen tot 65 procent. Ondanks de sociale handicaps die incontinentie oplevert, wijst onderzoek uit dat slechts een deel van die vrouwen om hulp vraagt en bij de huisarts bekend is met dit probleem. Meer inzicht in deze onderrapportage kan mogelijk leiden tot verbetering van de hulp van de huisarts.

Onderzoeksvraag Hoe vaak komt incontinentie voor bij vrouwen boven de 55 jaar in een huisartsenpraktijk, hoeveel is daarvan bekend bij de huisarts, welke hulp is geboden en wat doen vrouwen zelf aan hun klachten.

Methode In twee huisartsenpraktijken, één in de stad Groningen en één op het Groningse platteland, werden alle vrouwen boven de 55 jaar aangeschreven met de vraag of zij een vragenlijst in wilden vullen over incontinentie. Gevraagd werd naar incontinentieklachten, naar soort urineverlies en frequentie, naar redenen om de huisarts wel of niet te bezoeken en naar de behandeling van de klachten door professionals en door de vrouw zelf. De vragenlijsten werden verstuurd en terugontvangen in de maanden november en december 2005. Het betrof een beschrijvend, explorerend onderzoek.

Resultaten De respons was groot: in de plattelandspraktijk werd 86% van de vra-

genlijsten terug ontvangen (n=460) en in de stadspraktijk meer dan 70% (n=400). Tijdens de NHG-Wetenschapsdag zullen de resultaten gepresenteerd worden van de analyses van de prevalentie van klachten, het aandeel van de vrouwen die de huisarts niet heeft bezocht en hoe omgegaan wordt met de klachten.

Beschouwing Er is veel onzichtbaar leed onder oudere vrouwen vanwege de schaamte om over incontinentieklachten te spreken met de huisarts. Er is wellicht een grote winst aan kwaliteit van leven te boeken omdat er effectieve vormen van behandeling bestaan voor incontinentieklachten, ook bij oudere vrouwen.

H&W presenteert een nieuw tijdschrift

Een nieuw tijdschrift voor een nieuwe beroepsgroep. Dat leek de redactie van H&W, het NHG en onze uitgever Bohn Stafleu van Loghum hoognodig.

Praktijkondersteuners zijn niet meer weg te denken uit de huisartsenzorg en ook nurse practitioners rukken op. Voorschrijven mogen ze nog niet, maar ze worden steeds belangrijker. Beroepsmatig horen ze nu nog nergens bij, of preciezer, ze lijken overal bij te horen: bij de Nederlandse Vereniging van Doktersassistenten (NVDA), bij de Eerste Associatie van Diabetesverpleegkundigen of bij de Landelijke Vereniging Wijkverpleegkunde (LVW). Waar ondersteuners hun inhoudelijke informatie vandaan halen is niet helemaal of misschien wel helemaal niet in kaart gebracht. Een nieuw beroep kan alleen tot een nieuwe professie uitgroeien als er een gemeenschappelijke *body of knowledge* is. Kennis die specifiek is voor de praktijkondersteuners en nurse practitioners, kennis die berust op wetenschappelijke feiten.

Dat zijn volgens ons voldoende redenen om een nieuw tijdschrift te maken voor iedereen die zich op hbo- of academisch niveau bezighoudt met praktijkondersteuning in de eerste lijn. Een tijdschrift voor praktijkondersteuners en nurse practitioners, maar ook voor onderzoekers op het gebied van kwaliteit van zorg, en niet te vergeten voor huisartsen.

We gaan een tijdschrift maken dat onderzoek op het gebied van praktijkondersteuning toegankelijk maakt en state-of-the-art artikelen publiceert over relevante onderwerpen. De redactie werkt volgens het redactiestatuut van H&W en is geheel onafhankelijk.

Gun uw praktijkondersteuner een abonnement. Voor de prijs hoeft u het niet te laten: 6 nummers per jaar met hoogwaardige informatie voor slechts € 59,50. Het eerste nummer verschijnt deze zomer. Als u een mailtje stuurt naar lezersreacties@bsl.nl met het onderwerp *Praktijkondersteuning*

houden we u op de hoogte van de komst van het eerste nummer.